

Sygn. akt V CNP 121/07

POSTANOWIENIE

Dnia 29 sierpnia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Iwona Koper

w sprawie ze skargi wierzyciela J.K.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
postanowienia Sądu Okręgowego w W.

z dnia 5 kwietnia 2005 r., sygn. akt [...]

w sprawie w postępowaniu upadłościowym B.

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 sierpnia 2007 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Sąd Rejonowy w W., na skutek sprzeciwu wierzyciela J.K., zmienił postanowienie Sędziego komisarza o ustaleniu dodatkowej listy wierzytelności przez umieszczenie na niej jego wierzytelności w kwocie 32.617,50 zł w kategorii szóstej, dalej idący sprzeciw oddalił. W zażaleniu na to postanowienie wierzyciel wnosił o jego zmianę i uznanie jego wierzytelności w kategorii pierwszej. Sąd Okręgowy w W. postanowieniem z dnia 5 kwietnia 2005 r. oddalił zażalenie.

W skardze wniesionej od postanowienia Sądu Okręgowego wierzyciel żądał stwierdzenia jego niezgodności z prawem. Skargę oparł na podstawie naruszenia art. 204 § 1 pkt I Prawa upadłościowego (Dz.U. z 1991 r. Nr 118, poz. 512 ze zm.), w zw. z art. 84 i nast. kp. wskazując na niezgodność zaskarżonego orzeczenia z tymi przepisami oraz art. 58 § 1 k.c. W wypełnieniu obowiązku uprawdopodobnienia szkody podał, że spowodowana ona została przez wydanie zaskarżonego postanowienia, gdyż w następstwie wydania go z naruszeniem prawa wierzyciel pozbawiony został przysługującego wynagrodzenia, które obejmuje dochodzona i niekwestionowana co do wysokości wierzytelność. Nadto zgłosił dowód z zeznań świadków na okoliczność rzeczywistych przyczyn złej kondycji finansowej upadłej firmy, czym, jak podnosił, został bezzasadnie obciążony.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Określony w art. 425⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., pośród innych wymagań, wymóg uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy, stanowi element konstrukcyjny skargi. Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia podlega odrzuceniu, jeżeli nie zawiera uprawdopodobnienia istnienia szkody (tak m. innymi SN w postanowieniach z dnia 30 października 2006 r., IV CNP 94/06, nie publ., z dnia 24 stycznia 2007 r., II CNP 125/06, nie publ.).

Spełnienie obowiązku przewidzianego tym przepisem polega na przedstawieniu wyводу przekonującego, że szkoda wystąpiła, określeniu jej rodzaju i rozmiaru, czasu powstania oraz związku przyczynowego z wydaniem

orzeczenia niezgodnego z prawem (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC 2006/1/16, z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05, niepubl, z dnia 22 listopada 2005 r. I CNP 19/05, niepubl., z dnia 27 kwietnia 2007 r., III CNP 24/07 niepubl.). Skarżący powinien więc powołać w skardze wszystkie znane mu fakty, które wskazują na związek między zaskarżonym orzeczeniem, a doznanymi wskutek jego wydania stratami lub utraconymi korzyściami, a nadto powołać dowody lub przynajmniej ich surogaty, potwierdzające wiarygodność tego twierdzenia (postanowienie SN z dnia 25 lipca 2006 r. III CNP 40/06, nie publ.).

Wniesiona skarga wymagania tego te nie spełnia. Nie jest w tym względzie wystarczające twierdzenie skarżącego, że przez wydanie zaskarżonego postanowienia pozbawiony został należnego wynagrodzenia, o którego wysokości, a tym samym wysokości podnoszonej szkody, nie określonej wprost co do rozmiaru, można wnosić jedynie z tego, że odpowiadać ma dochodzonej w postępowaniu upadłościowym wierzytelności. Skarga nie zawiera, twierdzeń ani dowodów, odnośnie do istnienia związku przyczynowego między szkodą w tej postaci, a z zaskarżonym orzeczeniem, wskazujących w szczególności na to, że w konkretnych okolicznościach toczącego się postępowania umieszczenie wierzytelności skarżącego na liście w szóstej kategorii pozbawiło go możliwości jej zaspokojenia w całości lub jakiegokolwiek części, które uzyskałby w razie ulokowania jej w wyższej kategorii.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji (art. 424 § 1 k.p.c.).